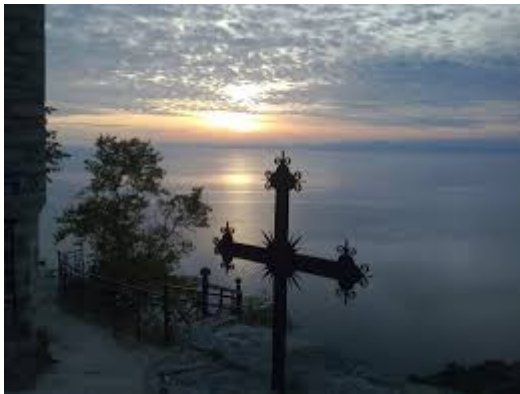

Μοναχός Ιωάννης Αγιαννανίτης (1898 - 7 Φεβρουαρίου 1976) (Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο κατά κόσμον Δημήτριος Καραχάλιος του Κωνσταντίνου και της Θεοδώρας γεννήθηκε το 1898 στο Ρίο Αχαΐας. Ήταν έγγαμος. Συκοφαντήθηκε ότι φόνευσε τη σύζυγό του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Οι Γερμανοί τον έστειλαν στο φοβερό στρατόπεδο του Νταχάου στη Γερμανία. Από εκεί δεν έβγαινε κανείς έξω εύκολα ζωντανός. Παρακαλούσε με θερμή πίστη να τον βοηθήσει η Παναγία να σωθεί. Υποσχέθηκε πως αν σωθεί, θα γίνει μοναχός.

Τηρώντας την υπόσχεσή του, δίχως να καταλάβει πώς ακριβώς έγινε και σώθηκε, ήλθε στο Περιβόλι της Παναγίας και διάλεξε προς κατοίκηση τη σκήτη της Θεοπρομήτορος Αγίας Άννης το 1951. Εκάρη μονα-χός στην Καλύβη των Εισοδίων της Θεοτόκου του Γέροντος Διονυσίου το ίδιο έτος. Διάλεξε μάλιστα ένα τόπο από τους πιο δύσκολους και κοπιαστικούς. Για να φθάσεις εκεί, θα πρέπει σίγουρα να χύσεις πολύ ιδρώτα. Κατόπιν πήγε στην Καλύβη του Αγίου Παντελεήμονος, δίπλα από το αγίασμα του οσίου Γεροντίου, του ιδρυτού της μεγαλύτερης σκήτης του Αγίου Όρους.

Υπήρξε μεγάλος βιαστής και αγωνιστής. Ήξερε καλά από ξυλουργική και βοηθούσε τους πατέρες στις ανάγκες τους, για να βγάζει κιόλας τον επιούσιο άρτο. Προχώρησε αρκετά πνευματικά. Έφθασε να βλέπει τις καρδιές των ανθρώπων. Κάποτε έβαλε βαθιά μετάνοια σ' ένα νέο προσκυνητή. Όταν εκείνος απόρησε, του είπε: «Βάζω μετάνοια στην παρθενία σου!»

Εκοιμήθη από το κρύο στις 7.2.1976. Αυτά μου διηγήθηκαν οι καλοί πατέρες της συνοδείας των Θεοληπτέων, και ιδιαίτερα ο ιερομόναχος Αζαρίας, ένα ωραίο πρωινό στην εξαιρετική απλωταριά τους, στην Κα-λύβη του Τιμίου Προδρόμου, στους οποίους είχε εργασθεί ο μακάριος Ιωάννης.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό, τ. Β΄, εκδ. Μυγδονία σ. 903